

שבת קודש פרשת וישלח – י״ט כסלו תשפ״א Shabbos Parshas Vayishlach - December 5, 2020

הדלקת נרות שבת – 10:10 | זמן קריאת שמע / מ״א – 8:51 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:27 | סוף זמן תפילה/הגר״א – 10:14 זמו לתפילת מנחה גדולה –12:17 | שקיעת החמה שבת קודש–4:28 | מוצש״ק צאת הכוכבים–18:58 | צאה״כ / לרבינו תם – 5:40

> כואת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ **DI** שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

קמנתי מכל החסדים ומכל האמת ... כי במקלי עברתי את הירדן הזה

ועתה הייתי לשני מחנות (לב-יא) – בתחבולות תעשה לך מלחמות

לעשיו אחיו לומר לו 'עם לבז הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי'. הרי שראה שהיה

ממשות במעשיו משר אלו השנים ששהה בבית לבז. ותיכף פורש הוא לאחר מכז

להתפלל לפני בוראו. ולפניו הוא אומר 'קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר

עשית את עבדר' ונשאלת השאלה הן אמת שהקב"ה הטיב עם יעקב מאוד. הוא כבר

וכה להעמיד באותה שעה י״א מהשבטי י״ה. אר בכל זאת למה ראה בזה החסד גמול

לכל מעשיו הטובים? וכי קלה היתה המלאכה להיות זהיר ב'תרי"ג מצוות בביתו של

לבז? הרי אותו רשע היה אבי אבות המכשפים, ובאלו המחיצות שבהם היה עוסק

בכשפיו הוכרח יצקב לשהות משר צשרים שנה. ובנוסף להשראת הטומאה בזה

המקום הוכרח יצקב להטריד צצמו עם ענינים חומריים אשר גם הם היו יכולים

לשמש כסיבה מוצדקת להעבירו מדעת קונו. ואעפ״כ התגבר על כל הקשיים ולא

הסיח דעתו מדעת קונו עד שהיה ביכולתו להעיד על עצמו ולומר 'תרי"ג מצוות

התשובה לכר נרמז בתיבת '**במקלי**' שהאותיות 'קלי' שבו נקראים גם כז '**קל לי**'.

יבכר רמז יעקב שעוד בטרם ירד לבית לבן ידע מה מצפה לו באותה אחוזה. ועוד

טרם בואו לכלל נסיון כבר סלל לעצמו את הדרך שעל ידו יהיה ביכולתו לעבור

בשלום את תקופת שהותו בזה המקום. הוא כבר ידע באיזה פיתויים ינסה היצר

לשבש את דעתו כדי לעורר רצונו לעבירה. ובאיזה מצבים של מצוקה יעמידהו

יותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר. וירא כי לא יכל לו

יגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו וגו' על כז לא יאכלו

בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכך

ירך יעקב בגיד הנשה ... (לב-כה-לג) - בענין מעם מצות גיד הנשה

של עשו. ועוד, מאחר שיעקב נגע בכך ירכו, נאסר לאכול את הגיד הנשה. ומהו

הביאור בזה. ולבאר הענין עי׳ במש״כ ספורנו וז״ל, ״לא יכל לו – לרוב רבקותו תמיד

באל יתברר במחשבה ובדיבור. ויגע – הודיעו החטא העתיד במדריכי עמו. ובדאתו

בזה פסק הדיבוק. ותקע כה ירכו בהאבקו. על כז לא יאכלו בני ישראל – כדי שיהיה

ההזיק אשר הורה בנגעת כף הירך. היזק בדבר בלתי נחשב אצלנו", עכ"ל ומבואר

מדבריו יסוד גדול. שכל העניז הוא היה עניז של דביקות בהקב״ה, דהשר של עשו

דע שכל זמז שיעקב אבינו היה דבוק בהקב״ה איז שום דבר רע יכול לשלוט בו.

במו שהאריך הנפש החיים דזהו הענין ״אין עוד מלבדו״, וכן בכמה ספרים. ומה

שרצה השר של עשו לעשות היינו לפסוק אותו דבקות. ולא היה יכול שיעקב אבינו

זיה דבוק בהשי״ת. והפסיק יעקב אבינו אותו דביקות. מיד ותקע בכף יריכו. וא״כ

נה טעוז ביאור. מהו כל העניז שהאריר התורה שיעקב אבינו היה לוחם עם שר

ליסודים סאת הרב אברחם דניאל

אתבונו לסודים מאת חרב אברחם זניאל אבשטיין שליטיא, בעמיס שוה אברחם

שמרתי' ולמה אם כז ראה את עצמו כאחד אשר אינו ראוי עוד בדיז לחסרים?

נה. מז הראוי להתבונז בדבריו אלו של יעקב. שהרי זה עכשיו שלח מלאכים

לצורר מטרה זו. וכבר הסיק לעצמו מה מוטל עליו לעשות לעת כזאת מבלי להבהל, והכנה זו אכן הועילה לו בפועל, וגם כשהגביר היצר את הנסיון למאוד בכל לשונותיו הצבעוניים. כבר היו לו ליעקב אבינו תשובה גמורה וניצחת.

ועל כז על אף שלעשיו שלח להגיד שתרי״ג מצוות שמרתי׳ היה זה כדי לעורר בו היראה בזה שיידע כי זכותו עצום על אשר נשאר בתמותו על אף ששהה בבית לבז ועברו עליו נסיונות מרים כלענה. אר כלפי שמיא החזיק עצמו בענוה ואמר ׳קטנתי׳ והסיבה לכר ׳כי במקלי עברתי את הירדן הזה׳ – כי בעודי מעבר הירדז טרם הליכתי לבית לבז כבר ידעתי אודות הנסיונות העלולים לבוא. וכתוצאה מכר זכיתי ל*'פל לי'.* ועל כז מאחר שזכה לשתי מחנות סבר לתומו שכבר לא נשאר בידו זכות.

וכיוז שמעשה אבות הם סימז לבנים. על כז גם עלינו ללמוד מכר את הדרר אשר גלר בה. כי כל אחד ואחד לפי מעמדו ומצבו יודע בנפשו במה מנסה אותו יצרו. ומה הם התחבולות בהם הוא נוקט כדי להכשילו. ומה צריר הוא לעשות להגבירו. אר בשעת הנסיון קשה מאוד להתאמץ נגדו. כי אז כבר משובש דעתו של אדם ואינו יכול לחשוב עם יישוב הדעת כראוי וכנכוו. ומחמת הנגיעות קשה מאוד ליישר את הדיעה, אך שלא בשעת הנסיון אז ביכולתו להתבונן האיך הוא הולר שולל אחר עצת יצרו. ואז יכיר שאיז שום צדק ברצונותיו השליליים. ורק אז תהיה ביכולתו ליישר דעתו ולהביז מהו הדרך אשר עליו לבחור כששוב יתעורר בו נטיות להרע. ואז כשיסיק בדעתו שכז אכז יעשה. תהיה החלטה זו לו לעזר וסיוע בעת שיתעורר שוב הנסיוז, וגם אם יהיה זה נסיוז קשה מנשוא, תהיה ביכולתו להתאמז נגד היצר הדוחף אותו לעבור. מאחר שכבר הוחלט הדבר מקודם שאינו מז הראוי ללכת בכהאי גוונא אחר צצתו.

יש לומר דזהו הטעם מדוע איז אנו אוכליז את הגיד נשנה. להורות על עניז הזה רמי שהוא דבוק להשי״ת איז שום רע יכול לשלוט בו.

ועל פי זה יש לפרש השו״ט ביז עשו ויעקב, דעשו שאל יעקב על ילדיו ״מי אלה לר״? ויעקב ענה לו ״הילרים אשר חנן אלקים את עבדר״. ונראה דעשו ידע שכל זמן שיעקב דבק להשי״ת אינו יכול לשלוט בו שום רע, וע״כ כוונת עשו היתה לפסוק אותו דביקות בהשי״ת. ואם יענה לו שהילדים שלי משום שעבדתי את לבז כמה שנים. ויגע. וכולם שלו משום שמסר נפשי על הילדים. ר״ל שכוחו ועצם ידו עשה לו החיל הזה. אם יענה זה עשו יכול לשלוט בו רע. אבל מה ענה יעקב אבינו. שכל מה שיש לו היינו רק משום שהקב"ה חנז לו. והיינו דלא פסיק אותו דביקות בהשי״ת. וכיוז שראה עשו שיעקב אינו מפסיק הדביקות בהשי״ת מיד הודה לו על הברכות ולא ביקש לעשות לו כלום.

וזהו לימוד נפלא. דמי שהוא דבוק בהשי״ת איז שום רע יכול לשלוט בו. אפילו אם אחד פנים אל פנים אם מי שרוצה להרגו. ורוצה לעשות כל רעה שבעולם. כל זמז שדבוק להשי״ת איז שום רע יכול לשלוט בו.

וזהו גם כז הסגולה הידוע מאת **הנפש החיים** ב״איז עוד מלבדו״. וידוע כמה וכמה סיפורים ברבותינו ז"ל, שהשתמשו במדה זה והיו ניאל מכמה וכמה ארות. יהי רצוז שנזכה גם אנו לזה אכי״ר!

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

expense

. Vidmi

र्म्स्

behalf of

5

Important Upcoming Chanukah Halachos: O & A **Ouestion:** As we know, it is more *mehudar* to use olive oil to light the Chanukah Menorah than candles. What about solidified oil that is sold pre-packaged today? Is this the same as candles? Answer: R' Shmuel Wosner zt" rules (1) that since its entire purpose is to melt down to a liquid form, it is the same as oil. Additionally, one can fulfill the preference of lighting with a silver Menorah (see Be'er Heitev תרעאייג) if he uses glass inserts or the solidified oil which comes in these containers (2). **Ouestion:** Is there an obligation to sit by the lights of the

Menorah for any specific amount of time? Answer: There is no obligation. Yet the Mekor Chaim (3) writes that it is praiseworthy to stay by the lights and occupy oneself with *Chanukah* topics for half and hour. The time period after lighting is considered an עת רצוו (an opportune time for pravers

to be answered). Looking at the Chanukah lights also has the power to cleanse one's eyes from undesirable sights he may have seen, and can also help one see the light of *Torah* when combined with serious learning. This does not apply to Friday afternoon when one is usually in a hurry to accept Shabbos.

Ouestion: Chanukah "parties" have become widespread today. Is there any basis in *halacha* for this custom?

מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליס״א, שה ראש כולל עטרת חיים ברור, קליבלנד הייטס

Answer: Unlike Purim, there is no absolute obligation to celebrate and thank Hashem for the miraculous military victory, with a festive meal or party. Rather, according to the Shulchan Aruch (4), salvation from the spiritual danger prompted the Sages to set up Hallel. Al Hanisim and Menorah lighting as suitable expressions of celebration and thanks. It is proper at some point to celebrate with a meal or party for a number of reasons:

- 1) Bnei Yisroel had finished building the Mishkan in the desert in Kislev and planned a feast of celebration immediately. Hashem wished it to be in the month of Nisan and that is when the Mishkan was inaugurated. Since the original idea was to hold a feast of gratitude in Kislev, we do so now by celebrating on Chanukah in this same month (5).
- 2) After the Chanukah miracle, Klal Yisroel rebuilt and rededicated the Bais Hamikdosh with great celebration. We, too, celebrate with a meal as a commemoration of their simcha (6). Some (7) argue on the Shulchan Aruch and hold that Chazal

did indeed intend for a Yom Tov-like celebration during Chanukah. Such celebratory parties should consist of praise and song to Hashem (8) with Divrei Torah discussing the miracles and halachos of Chanukah, and should not become a source of improper activities for this defeats the whole purpose of the party.

בין הריחים – תבלין מדף היומי – פסחים דף יב.

eliminating) תשביתו ders ah shaila. if in order to be מקיים the מצות עשה bers ah shaila. if in order to be ומשריתו שאר מכתיכם כי כל אכל חמיז ונכרתה" our Chametz), it is necessary to do a מעשה j.e. burning, or is the מצוה not one of קורם ועשה, but rather achieving an ultimate goal of not having any chametz in one's possession when Pesach starts. This would mean that it's a אב גאל תעשה & if I happen to not have any chametz in my house prior to Pesach and didn't have anything to do תעשביתו on, I am still איצא the mitzvah, because ultimately I don't have any chametz in the house. This would be in contradistinction to the mitzvah of ציצית, If one doesn't own a 4 corner garment he's not עובר anything, but is not withing either. To be view he would need to purchase a garment & place tzitzis on it. In our case, the fact that there is no *chametz* in the house one was Yotzei העביתו. בשב ואל תעשה one need not purchase *chametz* in order to then perform תשביתו.

Or maybe the מקיים the *mitzvah* I must purchase a garment & place tzitzis. Just like to be מקיים the *mitzvah* I must purchase a garment & place tzitzis on it, here too, If I don't own any chametz prior to Pesach, I must purchase chametz & perform תשביתו on it.

The נראר מערת חינעד says there could be another נפקא מינה, depending on how you learn. Normally, if one "Chapps" [חטף] a mitzvah from someone, he is liable to pay him עשרה זהובים. According to the first view, if one chapped someone elses chametz & destroyed it, he would not have to pay the 10 zehuvim as the mitzvah is not the "eliminating" but the result of not having chametz & the owner now doesn't have from him & he must then be reimbursed the 10 *zehuvim*. Another נכקי"מ could be if one found א מעבית on *Pesach* & in order to do תעביתו he ate the chametz. If we say the mitzvah is בקום ועשה, then he wasn't מקיים the mitzvah, according to those that hold בקום ועשה. If we say the mitzvah is not the act of השבתה, just not having chametz, then it wasn't done בעבירה (maybe only the השבתה) & he's יאיצא.

הוא הי

 מבית לוי י' דף יג' (2) שבט הלוי חיקנז (3) תרע"ב (4) או"ח תרעיב (5) ע' פמ"ג תרע (6) רמ"א תרעיב (7) שו"ת מהרשל פ"ה (8) רמ"א שם

R' Shimshon M'Ostropoli zt"l (Nitzotzei Shimshon) would say:

"The Gemara mentions seven celestial bodies: רומה, עבראי, צדק, מאדים - the Sun, Venus, Mercury. Moon, Saturn, Jupiter and Mars. The Rambam states (מורה נבוכים) that four of these מורים על הטובה, indicate good o the שבתאי - and three indicate bad - לבנה, מאדים, שבתאי. These three bring destruction - שבתאי o the body, ועבא יעקב שלם" to one's Torah, and מאדים to money, financial loss. Rashi comments on "ויבא יעקב שלם" that Yaakov came intact physically, financially, and in *Torah* learning. Therefore, "שבתאי, לבנה, מאדים" spell the first letters of "שבתאי, לבנה, מאדים" "שבתאי, לבנה, מאדים" אין אינים אין אינים אין אינים אין אינים אין אינים אין אינים איני

A Wise Man would say: "The difference between stumbling blocks and stepping stones is how you use them."				
Printed By: Mailway Services,	Our ONLY purpose is		102 6451	Dedicated in Honor of the 50th
Serving Mosdos and Businesses	connecting with Hashem -CORRECTLY!		103,645+ verifiable signatures	Birthday of You Know Who!
Worldwide Since 1980	(even ann is to HELP with that any an)	SIGNII	855.400.5164	כ"א כסלו הבעל"ט - "בן חפישים לעצה"
(1-888-Mailwav)	(even in the to RELP with that -(r. 2.1)	34-	kvodshomayim.org	יה"ר עד מאה ועשרים שנה אכי"ר

מעשה אבות סימו

ויאמר לו אלקים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל (לה-י) It was a bleak Friday night many decades ago. A blaze had broken out on the deck of a U.S. naval ship not long after the conclusion of the Second World War, with flames shooting up so monstrously high that the rescue helicopters were unable to fly close enough to the ship to save the crew. A disaster of epic proportions, on that night, three hundred navy officers and personnel perished at sea. It was one of the worst naval tragedies in history,

During seudah shlishis the day after the fire, **R' Yisroel Chaim Kaplan** zt"l, venerable mashgiach of Beis Medrash Elyon in Monsey, entered the yeshivah dining room to deliver his weekly shmuess to the bachurim and began with a question that caught his *talmidim* by surprise. "Did you hear about the fire on the navy ship?" When the *bachurim* replied affirmatively - the news had traveled fast - the mashgiach continued, "What did you do when you heard about the fire?"

The *bachurim* exchanged puzzled looks and stared bewildered at their revered *mashgiach*. Would could they possibly have done, especially when they were nowhere near the ship?

R' Yisroel Chaim gazed at his *bachurim* in anguish. "Of course you could have done something! Do you know what I did? Throughout the night, I didn't sleep a wink. Instead I wept and recited Tehillim, begging Hashem for mercy in case there is even one Yid on that boat. Who knows? Perhaps because of my tears and tefillos, that one young Jewish soldier will be spared. Perhaps he'll marry and bring a Jewish child into the world, and that Jewish boy or girl will return to our people and bear generations of children who are *Yirei Shamayim* and *ovdei Hashem?*"

The *bachurim* listened, absorbing the gentle rebuke of their saintly *mashgiach*. Yet, only many years later, did one alumnus of the yeshivah discover how Rav Kaplan's words had truly been on the mark. Here's the rest of the story

A young man (the one who tells this story) relates that he was once discussing his parents' wedding with his father and his father told him that at one of his sheva berachos, his paternal grandfather, also a talmid of R' Yisroel Chaim Kaplan, was deep in discussion with his *mechutan*. In the course of the conversation, the new *mechutan* revealed that had been a sailor on a navy ship and was one of the survivors of that deadly fire. The grandfather, who still recalled his mashgiach's compelling words on that fateful Shabbos afternoon, couldn't contain his amazement and requested the permission of the guests to speak. He repeated the long-ago episode, the *mashgiach's* musings that his *tefillos* may have saved the life of a *Yid*, and concluded that the *Yid* he saved is sitting right here in the room! In fact, it is the *mechutan* himself!

When his father told him this incredible story, the young man was inspired to learn that his own zaida was on the ship and right then and there resolved that he would name his next son after R' Yisroel Chaim Kaplan, as an expression of hakaras hatov to the tzaddik whose tefillos had spared his maternal grandfather. One year later, he was blessed with a son. As he cradled his newborn in his arms, he recalled the decision he had made a year earlier. There was just one problem. As the day of the *bris* approached, he realized that the *yahrtzeit* of **R'** Chaim Shmuelevitz zt'', who had been his father's rebbi muvhak (main teacher) and the spiritual guide for their entire family for years, fell precisely on the day of the bris. He really wished to name the baby Chaim after the venerable Rosh Yeshivah of Mir, and to name his next son, im yirtzeh Hashem, after the mashgiach. Then, it hit him that it was impossible, since both Gedolim were named Chaim....

Ultimately, after much deliberation, he decided to name the baby for R' Yisroel Chaim Kaplan, in whose merit his entire family is alive. Indeed, he felt vindicated when after the *bris*, his father asked him how he came to this decision. He confessed that it had been a tough decision, but he believed that had he been able to ask R' Chaim Shmuelevitz himself, the Rosh Yeshivah would have responded that hakaras hatov takes precedence.

His father became emotional. "Yes, that's exactly what R' Chaim would have said!" (Adapted from R' Tzvi Nakar's book: Tfutza Pub.)

חזון עבדיה ... (עובדיה א-א)

arrogance and charges them for their violent actions against Klal Yisroel. Ovadiah was an Edomite convert to Judaism and yet, all his prophecies portray the utter destruction of his birth nation. Interestingly, *Chazal* note that unlike the other prophets who began their prophecies with mentioning their father's name or the place from which they hailed from. Ovadiah did neither. What is the reason for that?

R' Moshe Feinstein *zt*"*l* (**Darash Moshe**) explains that when the Torah details the descendants of Esav, it first mentions them by name, and then they are called by the names of the provinces in which they lived. The reason for

In this week's Haftorah, Ovadiah HaNavi describes an this, says R' Moshe, is to teach us that just as the children of encounter with *Hashem* who addresses the Nation of *Edom's* Esav were given respect and prestige based on their locality. more times than not, people are given respect only because they represent a powerful institution or organization, and not because they truly deserve the respect given to them.

> Therefore, even though Ovadiah was a convert to Judaism who had no personal lineage to glean respect from, nor did he hail from a prestigious place; nevertheless, his life was an example unto others, since he was a self-made man. He proved that although "Yichus" helps, one does not need a prominent past to get close to Hashem, and in fact, such a person can even reach the highest levels of closeness to the Almighty which are only reserved for a holy Navi

וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לד ויאמר הילדים אשר הגן אלקים את עבדך ... (לג'-ה)

N. 6

- **1**-3

FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Esav saw the children and asked Yaakov "Who are these to you?" Rashi adds that Esav was asking, why are you deserving of these children? I once heard from one of my *Rebbeim*, Reb Mordechai Affen, in the name of *baalei mussar*, the following machshava, Esav's issue here was that Yaakov wasn't keeping his end of the bargain, "I am to get Olam Hazeh and you, Olam Haba. I get the gashmiyus and you, the ruchniyus." So when seeing Yaakov's children, Esav said, having such a beautiful family is clearly a violation of our agreement. Yaakov replied: Your mistake, Esav, is that children are not a luxury. Their purpose is not for parents' self-aggrandizement. "הילדים אשר חנן אלקים" - They are the continuity of the Yiddishe Mesorah. They are kulo ruchni, and having them is not a violation of our deal. Au contrare! Having them is a sacred mission, an Olam Habadika task.

Esav tried a different tactic. Let's travel together. Hoping that his influence will penetrate Yaakov's spiritual armor and negatively affect him. But Yaakov saw right through the subterfuge and said, "העלדים רכים" - maybe I can withstand the nisayon of your influence, but the children are soft. They can still be molded - "ומתו כל הצאן" - the future descendants will be lost for all eternity. That is יהרג ואל יעבר and I cannot allow it. Esav knew that for him to ultimately win, the target must be the children. The Sar shel Esav grasped this as well, and when it saw it couldn't conquer Yaakov, it went after "כף ירכו", Yaakov's pure and innocent children. This is a siman l'doros. Our children and young adults are under attack. The satan is utilizing all sorts of machinations to entice us to enter his "web"; e.g. technology, substance abuse, etc... We have no other choice but to follow in Yaakov's footsteps and, tefillah notwithstanding, prepare for war, by overriding any enticements or policies that infringe upon the tahara of Klal Yisroel. With this objective, we will b'ezras Hashem be zoche to much yidddishe nachas.

משל למה הדבר דומה ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב ... (לב-כח)

אמטיל A young man spent many untold hours preparing a Yaakov, so I thought of calling my sefer 'יאמר יעקב'.". manuscript of Torah topics for print and when he was finished, he proudly showed it to **R' Meir Leibush Malbim** *zt*"*l*, to receive an approbation - a *haskama*, on his *sefer*.

The Malbim received the young man cordially and accepted the manuscript. However, after reading a few short pieces, it became abundantly clear that there were no original thoughts or *Chiddushim* to speak of in the sefer. Rather, the young man basically quoted from many different sources and intended to pass it off as his own. R' Meir Leibush spent a few more minutes perusing the manuscript and came to the realization that there wasn't much to publish there and the young man was basically wasting his time.

"Tell me, have you come up with an appropriate name to Yaakov didn't say anything, neither did the young man

דישם את השפחות ואת. ילדיהן ראשנה ואת לאה editorial and insights on middos tovos from דישם את השפחות ואת. ילדיהן ראשנה ואת לאה the wellsprings of r' guttman - ramat shlomo

When Yaakov Avinu went to meet his brother Esav, he feared the worst. He prepared with war tactics, gifts and lots of prayer that he and his family should remain unscathed. Yaakov set up his family in such a way that the *shefachos* and their children were up front, Leah and her children were behind them, and Rachel and Yosef were at the back. Why did he put Rachel last? Explains Rashi, "Acharon Acharon Chaviv." They were the most beloved to him. From this Rashi, it seems that Yaakov Avinu is playing favorites. Could it be that Yaakov put the *shefachos* and their children first because he loved them the least? Can we assume that Yaakov treated his wives and children differently, even putting the least favored ones in danger?

The Divrei Yechezkel, R' Yechezkel Halberstam zt"l explains with remarkable clarity, that since the sons of the shefachos were called "children of maidservants" by the rest of the shevatim, a somewhat derogatory title, they felt humbled and scorned, as they felt looked down upon by their brothers. This caused them to be in the category of one who is a "Lev nishbar v'nidke. Elokim lo tivze," one who is made fun of, ridiculed, or looked down upon, is considered "broken-hearted and pushed away." Such a person has a special *shmira* (protection) from *Hashem*. *Hashem* envelops those people who are mistreated and made to feel low. They have a special place in His eyes and He shows them extraordinary protection and love. This, explains the **Shinover**, is why *Yaakov Avinu* put them first. It was not because he loved them least ch"v - it was because he knew they had a special *shmira* and nothing bad would happen to them. *Hashem* would show them His special protection. Since Rachel and Yosef were the most beloved to him, they had the least protection from *Hashem* and therefore he put them last.

Sometimes in life a person finds himself in a situation where he feels scorned or ridiculed. It is truly bothersome, but instead of reacting with anger, he should tap into the special relationship this creates with *Hashem* and the protection it provides. Remember, if you feel you are being mistreated, don't try to get EVEN, try to focus on getting EVEN closer to Hashem.

give to your sefer?" he finally asked, cautiously.

The young man nodded enthusiastically. "My name is

"Splendid! A perfect name," exclaimed the Malbim. "This name could not have been more appropriate!" The young author's eyes shone from happiness. But the light quickly dimmed when the Malbim explained. "You see, you're manuscript reminds me of a posuk in Parshas Vayishlach, where it says the words 'ויאמר יעקב' - 'And Yaakov said' - but we don't find that Yaakov actually said anything!"

נמשל: The *posuk* in question was Yaakov responding to the Sar shel Esav's query, "What is your name?" to which Yaakov simply said "Yaakov." In the context of the *posuk*, though, the word "ויאמר" usually means a statement is being said. Here, though, the Malbim alluded to the fact that just as